

De Nederlandse aanvoersector (de visserij op het IJsselmeer, de Waddenzee en de Noordzee) heeft de laatste jaren veel onheil op zich af zien komen, mede als gevolg van aangedikte dramaverhalen. Dramaverhalen afkomstig van milieuorganisaties en politieke partijen die ver afstaan van de Primaire Sector. Politieke Partijen als Groen Links, de Partij van de Dieren en D'66 wekken al jarenlang de indruk dat vissers de hele natuur aan het verzieken zijn. En dat terwijl hun in de grote steden wonende stemmers nauwelijks iets van het zeemilieu, de dynamiek van de Noordzee en de visserij afweten.

IJsselmeervisserij

- IJsselmeervissers mogen nog maar vier maanden per jaar op paling vissen, terwijl de glasaalintrek sinds 2011 is aangetrokken en de IJsselmeervisafslag Urk, ondanks een sterk ingekrompen vloot, afgelopen jaren recordaanlandingen paling noteerde.
- De zegervisserij is voor IJsselmeervissers ingeperkt tot slechts twee dagen per jaar. Daar kun je als bedrijf geen bestaansrecht aan ontlennen.
- IJsselmeervissers verliezen hun beste visgronden door aanleg van natuureilanden (Marker wadden, de Kreupel, IJburg), windparken (Windpark Fryslân), vismigratievoorzieningen met visserijvrije zones eromheen en dijkverzwaringen met creatie van vooroevers (langs de complete Noord-Hollandse kustlijn).
- Verlies van ruimte gaat ook ontstaan door de komst van zonneparken op het water en omdat er nog meer natuureilanden gepland zijn.
- Vergunningenleed: natuurwetvergunningen moeten telkens opnieuw worden aangevraagd, waardoor er altijd onzekerheid heerst.
- Verdere inkrimping van de vloot op verzoek van minister Schouten.
- Gehannes met visstandsonderzoeken.
- Er zal spoedig slechts een minimaal aantal IJsselmeerkotters overblijven, terwijl er weinig mis meer is met de visstand.

Info: Anja Keuter (06.34347377)

Garnalervisserij

De Nederlandse garnalenvloot vist zowel in de Waddenzee als langs de gehele kust, daarbij behoren ook de Belgische kust en de Duitse Waddenkust alsmede het Deens/Duitse gebied de Sylt. De garnalenvissers hebben te maken met natuurgebieden die niet verstoord mogen worden omdat er bijvoorbeeld een zeldzame zee-eend in een bepaalde tijd aan het foerageren is. Voor veel natuureservaten in de kust worden de regels om er te mogen vissen steeds verder aangescherpt. Omdat garnalenkotters volledig afhankelijk zijn van de kustwateren hebben zij weinig mogelijkheden om elders hun geluk te beproeven. Hun vangstgebied wordt ook nog eens verder verkleind door allerlei onnodige testlocaties ten behoeve van zeeboerderijen. Zeeboerderijen waar zeewier gekweekt moet worden omdat, volgens ngo's, een groeiende wereldbevolking staat te schreeuwen om zeewier. Voorts zijn plannen om op diverse locaties in de kustzone pontons met zonnepanelen te verankeren al in een ver gevorderd stadium. De zonnepanelen moeten de verslaving aan stroom, die zo kenmerkend is voor onze samenleving, opvangen. Deze pontons nemen niet alleen ruimte in beslag maar zorgen ook voor een vermindering in de productie van zuurstof en plankton. Immers door zonlicht vindt er in de bovenste laag van het zeeoppervlak fotosynthese plaats. Plantaardig

plankton gedijt bij zonlicht (zonlicht wordt omgezet in energie) en dient als voedsel voor dierlijk plankton. Beide planktonsoorten staan aan het begin van de voedselketen. Minder plankton impliceert minder voedsel voor jonge vis en zo kunnen visbestanden te maken krijgen met een tekort aan voedsel. Tot slot krijgen de kleine garnalenkotters ook nog eens te maken met maatregelen die moeten leiden tot minder stikstofuitstoot. Voor bijna alle kleine familiebedrijven een onmogelijke opgave om hieraan te voldoen.

Info: Bart Nieuwenhuis (06.83233720)

Noordzeevervisserij

De Noordzeevervisserij uitgeoefend door een boomkorfvloot van ongeveer 72 grote kotters en een handvol kleinere kotters (24 meter) is afhankelijk van schol en tong. Beide bestanden staan er volgens ICES (een internationale groep van biologen die elk jaar de Europese Commissie adviseren) goed voor. Dat betekent niet dat tong en schol voor het oprapen ligt. Dat blijkt ook wel uit het feit dat de quota voor beide soorten al enkele jaren door de Nederlandse kottervloot niet optimaal benut worden. Met name schol is zeer moeilijk te vangen. De vloot moet op zoek naar locaties waar de schippers hopen op een goede vangst. Daarom is het zo belangrijk dat de kottervloot ruimte blijft houden op de Noordzee. Die ruimte is inmiddels al behoorlijk gekrompen als gevolg van de aanleg van gigantisch grote windmolenparken. En er komen er nog veel meer. De kottervloot is gedoemd om op een postzegel te vissen.

Inmiddels is duidelijk dat veel windmolenparken zijn gerealiseerd zonder voorafgaand onderzoek naar effecten. Normaliter moet er volgens de Europese regelgeving een milieueffectrapportage (MER) plaatsvinden. Vissers wijzen de energiesector erop dat voorafgaand aan de aanleg van een windmolenpark de Europese richtlijnen op dit gebied gerespecteerd dient te worden.

Volgens zeevissers hebben windmolens voorts een enorme impact op het mariene milieu. Binnen de parken is, met name in de zuidelijke Noordzee, sprake van veel stroming. Daardoor is er continu zandverplaatsing waardoor platvis zich niet meer prettig voelt.

Ter compensatie bij de aanleg van een windmolenpark worden er gesloten natuurrezervaten ingesteld. Gebieden waar niet gevestigd mag worden. Kortom de visserman wordt dubbel gepakt en houdt minimale ruimte over om te kunnen vissen.

En om het de vissers op zee nog lastiger te maken, gaan er stemmen in het Europees Parlement op om de sleepnetvisserij te verbieden. Dat betekent het einde van alle visserijen waar sprake is van het voortslepen van een net:

- De kottervloot op platvis
- De vloot (een apart segment binnen de totale Nederlandse vloot) die op poot, mul en inktvis vist
- De vriestrawlervloot (vist op pelagische vis om vooral Afrikaanse landen te voorzien van de nodige eiwitten)
- De vloot garnalenkotters

Info: Dirk Kraak 06.51555200)